

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ของ

เทศบาลตำบลฝายพัฒนา

อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง

ประกาศเทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๙

ด้วยสภาเทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา ได้มีมติในการประชุมสภา สมัยสามัญประจำปี ๒๕๕๙ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๙ เห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๙ ประกอบกับนายอำเภอวิเศษชัยชาญ ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙ นั้น

เพื่อให้การตราเทศบัญญัติดังกล่าวสามารถบังคับใช้ได้ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ ที่กำหนดว่าเทศบัญญัตินั้นให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน ดังนั้นเทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๙

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายไพโรจน์ พวงศิริ)

นายกเทศมนตรีตำบลไผ่คำพัฒนา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2559

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา ว่าด้วย เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2559 เพื่อปฏิบัติการควบคุม กำกับดูแล ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 บังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตราย และเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่เทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๕๐ (๓) (๔) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2559

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา ว่าด้วย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ในเขตเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 และมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่13) พ.ศ.2552 ประกอบกับมาตรา 16 (21) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2549 เทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา จึงขอตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนานี้ขึ้นไว้ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนาและ ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง ดังนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัติ นี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2559”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้ในเขตเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย สำนักงานเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และ คำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ 4 ในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา นี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลไผ่ดำพัฒนา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งตาม มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 44 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครอง หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือ ชากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นจากชุมชน

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ 5 เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(1) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(2) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 6 ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข แมว ในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา รับผิดชอบดูแล

การเลี้ยงหรือปล่อยตามวรรคหนึ่งนั้น คือกรณีกระทำการเป็นประจำเป็นอาเจินหรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ 7 ให้เทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ดังต่อไปนี้

(1) ช้าง

(2) ม้า

(3) โค

(4) กระบือ

(5) สุกร

(6) แพะ

(7) แกะ

(8) ห่าน

(9) เป็ด

(10) ไก่

(11) สุนัข

(12) แมว

(13) นก

(14) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา

ข้อ 8 นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(3) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่ เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งนี้

(4) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิด จากสัตว์

(5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดย ปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(6) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(7) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อ สิ่งแวดล้อม

(8) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของเทศบาลตำบลไม่ดำพัฒนา

ข้อ 9 ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตราย แก่สุขภาพของ บุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงาน สาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำ โดยเคร่งครัด

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ 10 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยง หรือ ปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบล ไม่ดำพัฒนา

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี หรือเพื่อ การขยายพันธุ์

ข้อ 11 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญ แก่ผู้อื่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการดำเนินการตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ดังนี้

(1) กักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน ถ้าพ้นสามสิบวัน แล้วไม่มีเจ้าของมา แสดงตัวขอรับสัตว์นั้นคืน ให้สัตว์นั้นเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น

(2) กรณีกักสัตว์ดังกล่าวไว้แล้วมีเจ้าของมาขอรับภายในสามสิบวัน เจ้าของสัตว์นั้นจะต้อง เสียค่าใช้จ่ายสำหรับเลี้ยงสัตว์ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ใช้จ่ายจริงแก่ราชการส่วนท้องถิ่นนอกจากนั้นจะต้อง เสียค่าปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

(3) กรณีที่การกักสัตว์ ระหว่างรอเจ้าของมารับคืน อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสัตว์นั้นหรือสัตว์ อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้น ก่อนครบกำหนด สามสิบวันก็ได้ แล้วหักค่าใช้จ่าย และเก็บส่วนที่เหลือแทนสัตว์ได้

(4) เมื่อเจ้าของมารับคืนภายในสามสิบวัน ให้คืนส่วนที่เหลือเก็บไว้แทนสัตว์แก่เจ้าของ ส่วน โทษปรับนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย

(5) กรณีที่ปรากฏว่า สัตว์นั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามสมควรได้ทันที ไม่ต้องรอเจ้าของหรือรอให้ครบกำหนดสามสิบวัน

ข้อ 12 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลไม่คำพัฒนา หรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับสัตว์ และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิงหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางเทศบาลตำบลไม่คำพัฒนาจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าวบุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยเทศบาลตำบลไม่คำพัฒนา จะพิจารณาไต่เบี่ยงความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ 13 เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ 12 เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลไม่คำพัฒนา หรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลไม่คำพัฒนา

ข้อ 14 กรณีที่กักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนด ๓๐ วันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์

กรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่น ๆ หรือเมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

ในกรณีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนด ตามข้อ 12 เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลไม่คำพัฒนา ตามจำนวนที่จ่ายจริงด้วย ส่วนโทษปรับนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย

ข้อ 15 หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ 16 กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระงับไว้ในคำสั่งนั้น

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 17 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

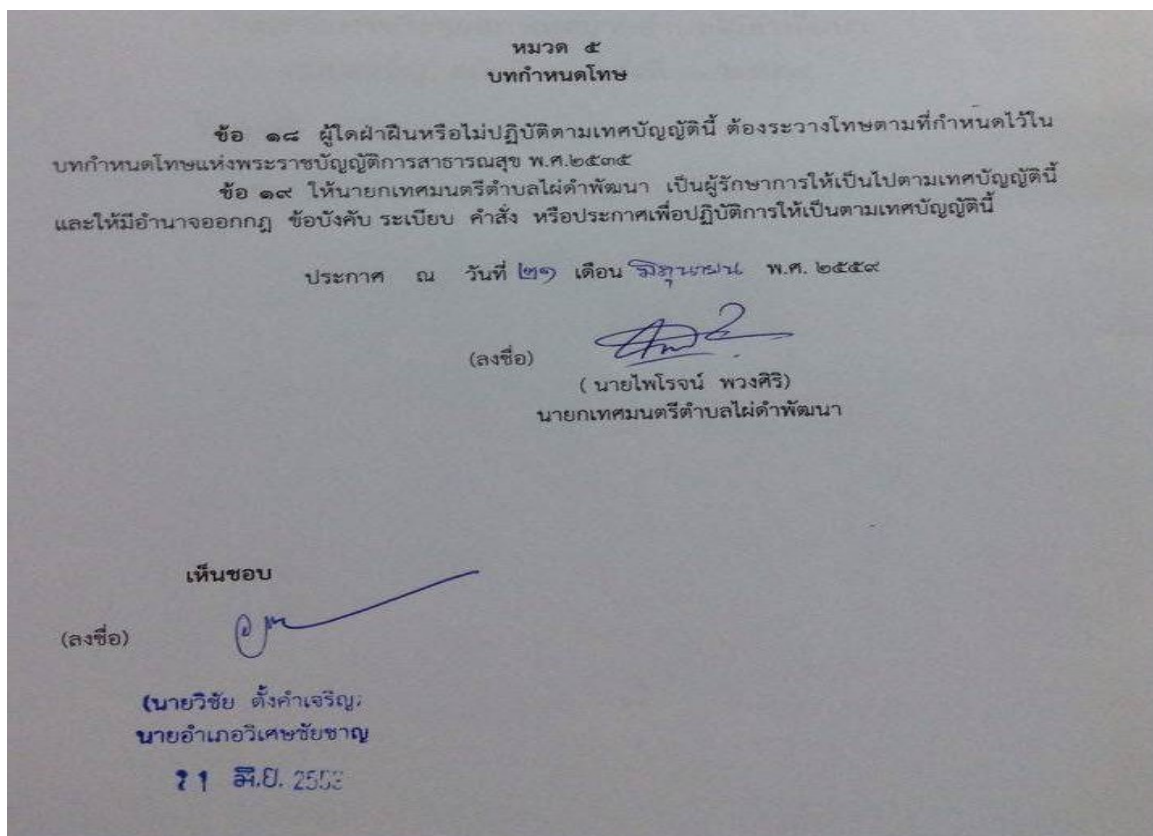
(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบความจำเป็นได้ โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

แบบคำขอรับใบอนุญาต

เขียน

ที่

วันที่ เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าอายุ..... ปีสัญชาติ
อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน
แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ เทศบาล/สุขาภิบาล/อบต
จังหวัด หมายเลขโทรศัพท์

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

() สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร

ประเภท โดยมีพื้นที่ประกอบการ ตารางเมตร

() กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท มีคนงาน

คน ใช้เครื่องจักรขนาด แรงม้า

() กิจการตลาด ที่มีการจำหน่าย (เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)

() กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะสุข จำหน่ายสินค้าประเภท
ณ บริเวณ โดยวิธีการ

() กิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท

เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งกำจัดที่

เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่

เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่

เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่

() กิจการอื่นๆ ตาม พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535 ได้แก่.....

ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น) พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบ

หลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

1) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

2) สำเนาทะเบียนบ้าน

3) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

3.1.....

3.2

4).....

5)

(ด้านหลังคำขอรับใบอนุญาต)

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุก
ประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอรับ
ใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

- () เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้
- () เห็นควรไม่อนุญาตเพราะ

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานสาธารณสุข
(.....)
ตำแหน่ง

วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- () อนุญาตให้ประกอบกิจการได้
- () ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานท้องถิ่น
(.....)
ตำแหน่ง วันที่...../...../.....

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เขียน

ที่

วันที่ เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าอายุ..... ปี สัญชาติ
อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน
แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ เทศบาล/สุขาภิบาล/อบต
..... จังหวัด หมายเลขโทรศัพท์

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภท
..... ตามใบอนุญาตเล่มที่
เลขที่/.....ออกให้เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.....ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น)

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

- 1) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
- 2) สำเนาทะเบียนบ้าน
- 3) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

3.1

3.2

4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข	คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
จากการตรวจสอบสถานประกอบการ	
() เห็นสมควรอนุญาต	() อนุญาต ให้ประกอบกิจการได้
() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ	() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ
.....	(ลงชื่อ)
(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานสาธารณสุข	(.....)
(.....)	ตำแหน่ง
ตำแหน่ง วันที่...../...../.....	วันที่...../...../.....

